

מגילת רות

פרק ד'

דודי זינגר

פתיחה

הקריאה בפרק תתחלק לשלושה חלקים
א - יב פעולות בעז לגאולת השדה ולנישואים עם רות
יג-יז נישואי בעז ורות ולידת בנם
יח - כב רשימת היוחסין מפרץ ועד לדוד מלך ישראל

בפרק ד מעגלים נסגרים:

1) פרק א' פתח בתיאור של שכול ואלמנות.
פרק ד' מתאר נישואים ולידה.

2) בפרק א' מתקבלת נעמי על ידי נשות העיר בשאלה - הזאת נעמי? נשות העיר מתעלמות מרות העומדת לצידה.
בפרק ד' מברכות נשות העיר את נעמי על התינוק שנולד לרות ומשבחות את רות על מסירותה לחמותה.

השינוי שחל מפרק א לפרק ד התרחש בזכות החסד שעשו הדמויות במגילה.
נעמי, בעז ורות.

פסוקים א'-יב'

א ובעז עלה השער, וישב שם, והנה הגאל עבר אשר דבר-בעז, ויאמר סוּרָה שְׁבָה-פֹּה
פְּלִנִי אֶלְמִנִי; וַיִּסֶר, וַיֵּשֶׁב.

הסבר:

שער העיר- היה מקום המשפט ובו ישבו נכבדי העיר.
בועז עלה לשער העיר וישב שם עם הזקנים ובזמן שבועז ישב בשער עבר שם הגואל שעליו דיבר בועז עם רות (הגואל שהיה בקרבת משפחה קרובה יותר למשפחת אלימלך מבוועז, ולכן קדם לבועז במחויבות לגאולת השדות של המשפחה והעמדת דור המשך עם רות).

בועז אמר לגואל: פלוני אלמוני! תסטה מדרכך ותשב כאן איתנו. השם פלוני אלמוני (מלשון אלמן אדם ללא שם), והכתוב העלים בכוונה את שמו של הגואל על מנת שלא לספר בגנותו, משום שלא רצה לגאול את רות או בגלל שלא ידעו את שמו. הגואל סטה מדרכו והתיישב בפתח הסנהדרין.

ב וַיִּקַּח עֶשְׂרָה אָנָשִׁים, מִזְקְנֵי הָעִיר--וַיֹּאמֶר שְׁבוּ-פֹה; וַיֵּשְׁבוּ.

הסבר: בועז לקח עשרה אנשים שהיו מזקני העיר, הוא אמר לזקנים: תשבו כאן בפתח בשער ותשמשו כסנהדרין.

ג וַיֹּאמֶר, לְגֹאֵל, חֲלֵקֶת הַשְּׂדֵה, אֲשֶׁר לְאֶחֱיוֹ לְאֵלִימֶלֶךְ: מִכֶּרֶה נְעָמִי, הַשֹּׁבֵה מִשְׂדֵה מוֹאֵב.

הסבר: בועז מעדכן את ה"גואל" שנעמי שחזרה ממואב עניה, נאלצה למכור את השדה של משפחת אלימלך.

ד וַאֲנִי אֶמְרָתִי אֶגְלֶה אֲזַנֶּךָ לְאֹמֶר, קִנְיָה נִגְדַּת הַיֹּשְׁבִים וְנִגְדַּת זְקֵנֵי עַמִּי--אִם-תִּגְאֹל גְּאֹל, וְאִם-לֹא יִגְאֹל הַגִּידָה לִּי וְאֲדַע (וְאֲדַעָה) כִּי אֵין זֹלַתְךָ לְגֹאֹל וְאֲנֹכִי אֲחַרֶּיךָ; וַיֹּאמֶר, אֲנֹכִי אֶגְאֹל.

הסבר: בועז משתף את הגואל שהוא חשב לבוא ולגלות לו על השדה של משפחת אלימלך ולתת לו את זכות ראשונים (הניתנת לו מאחר והוא מקרוב יותר ממנו לאלמילך) לקנות ולגואל את השדה.

בועז מציע לגואל לקנות עכשיו את השדה במעמד זקני העם, ואם אתה לא מעוניין תגיד לי, מאחר ואני מחזיק בזכות אחריך לגאול את השדה. הגואל מעדכן את בועז שהוא רוצה לגואל ולקנות את השדה.

הערה: הגואל לא הביא בחשבון שמי שגואל השדה צריך גם להתחתן עם האלמנה הצעירה שנשארה ממשפחה זו בשביל להקים דור המשך למשפחה. אמנם מדין התורה אין גאולת הנחלה של הקרוב מחייבת לשאת את אלמנתו, אבל כך היה המנהג הקדום, שכל הנכנס אל נחלת קרובו עליו גם לייבם את אשתו.

ה וַיֹּאמֶר בְּעֵז, בְּיוֹם-קִנּוּתְךָ הַשָּׂדֶה מִיַּד נְעָמִי; וַיִּמָּאת רוּת הַמוֹאָבִיָּה אִשְׁת-הַמֵּת,
קִנִּיתִי (קִנִּיתָ) -- לְהַקִּים שָׁם-הַמֵּת, עַל-נַחֲלָתוֹ.

הסבר: בועז אמר לגואל: ביום שבו תקנה את השדה מידיה של נעמי, ורות המואביה אתה גם צריך לישא את רות לאישה, ועל ידי כך יקום שמו של המת על נחלתו. (כאשר תתחתן עם רות וכולם יראו אותה נכנסת ויוצאת מהנחלה, יאמרו שהיא היתה אשתו של מחלון).

וַיֹּאמֶר הַגָּאֵל, לֹא אוֹכַל לַגְּאוּל- (לְגָאֵל-) לִי--פֶן-אַשְׁחִית, אֶת-נַחֲלָתִי; גָּאֵל-לְךָ
אֶתְּהָ אֶת-גָּאֵלְתִּי, כִּי לֹא-אוֹכַל לַגָּאֵל.

הסבר: הגואל אמר לבועז: בתנאים אלה אני לא יכול לגאול את השדה (כיוון שגאולת השדה כוללת את גאולת רות), אם אגאל את רות, אשחית את זרעי. הגואל סבר שהיה אסור לו להתחתן עם רות משום שהיא מאוביה, ויש אומרים שהוא סירב להתחתן עם רות מאחר וכבר היה נשוי, הגואל אמר לבועז שהוא נותן לו רשות לגאול את הגאולה שהייתה אמורה להיות הגאולה שלו (את רות והשדה), שאני לא אוכל לגאול אותם.

ז וַזֹּאת לְפָנַיִם בְּיִשְׂרָאֵל עַל-הַגָּאֵלָה וְעַל-הַתְּמוּרָה, לְקַיִם כָּל-דְּבָר, שֶׁלֶף אִישׁ נַעֲלוֹ,
וַנִּתֵּן לְרַעְהוּ; וַזֹּאת הַתְּעוּדָה, בְּיִשְׂרָאֵל.

הסבר: היה מנהג קדום בעם ישראל, כאשר עושים פעולת קניין וסחר חילופין, האדם שהיה עושה מעשה קניין היה שולף את הנעל שלו ונותן אותו לחבירו.

ח וַיֹּאמֶר הַגָּאֵל לְבֹעֵז, קִנְהָ-לְךָ; וַיִּשְׁלֶף, נַעֲלוֹ.

הסבר: הגואל אמר לבועז: אני מוותר על הקניין והוא שלף את הנעל שלו כדי לבטא שהוא מוכן ומעוניין לגמור את העסקה.

ט וַיֹּאמֶר בְּעֵז לְזִקְנָיִם וְכָל-הָעָם, עֵדִים אַתֶּם הַיּוֹם, כִּי קִנִּיתִי אֶת-כָּל-אֲשֶׁר
לְאֵלִימֶלֶךְ, וְאֶת כָּל-אֲשֶׁר לְכַלְיוֹן וּמַחֲלוֹן--מִיַּד, נְעָמִי.

הסבר: בועז אמר לזקנים ולכל העם אתם היום עדים שקניתי את כל מה שהיה שייך לאלימלך ומשפחתו.

י וגם את-רות המאביה אשת מחלון קניתי לי לאשה, להקים שם-המת על-נחלתו, ולא-יכרת שם-המת מעם אחיו, ומשער מקומו: עדים אתם, היום.

הסבר: וגם קידשתי לאישה את רות המואבית, אשתו של מחלון כדי שעל ידי כך יקום שם המת אוכל להקים זרע שיקרא על שמו של מחלון, וזרעו יישאר בתוך המשפחה ולא ייצא אל מחוץ למשפחתו של אלימלך, ואתם עדים על כך מהמקום שבו נמצא השער של הסנהדרין.

יא ויאמרו כל-העם אשר-בשער, והזקנים--עדים; יתן יהוה את-האשה הבאה אל-ביתך, כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את-בית ישראל, ועשה-חיל באפרתה, וקרא-שם בבית לחם.

הסבר: כל האנשים והזקנים שהיו בשער הסנהדרין אמרו: "אנחנו עדים," יהי רצון שה' יתן את האישה הזאת, את רות, שבאה אל ביתך, כמו רחל ולאה. כשם ששנים עשר שבטי ישראל נבנו על ידי רחל ולאה, כך אנו מתפללים שה' יבנה את עם ישראל מרות, ואנחנו גם מאחלים שהממון שלך יגדל במקום שנקרא "אפרת", שם נוסף לבית לחם (למרות שלא נשאת את רות עבור הממון) ואנחנו גם מתפללים ששמך יגדל בבית לחם, שחשיבותך תעלה בבית לחם.

יב ויהי ביתך כבית פרץ, אשר-ילדה תמר ליהודה--מן-הזרע, אשר יתן יהוה לך, מן-הנערה, הזאת.

הסבר: ויהי רצון שביתך יהיה מוצלח כביתו של פרץ (פרץ בנו של יהודה ותמר), כלומר אנחנו מתפללים שביתך יהיה מוצלח מהבנים שה' יתן לך מרות.

לסיכום:

בועז הזמין את זקני העיר ואת הגואל (קרוב המשפחה), והציע לגואל לקנות את חלקת השדה ששייכת לאלימלך. לאחר שהגואל הסכים לרכוש את השדה הוסיף בועז הזכיר לגואל את המנהג שעל הגואל שקונה את השדה להתחתן עם האלמנה עם רות שיש מטרה משותפת בשתי הפעולות (קניית השדה וחתונה עם רות) - להקים שם המת על נחלתו: "ביום קנותך השדה מיד נעמי ומאת רות המואבית אשת המת קנית להקים שם המת על נחלתו" (ה).

הגואל הסכים לבקשתו הראשונה של בעז שייקנה את השדה. כאשר בעז דרש שהגואל יינשא לרות, נסוג הגואל מן העסקה וסירב להינשא לרות. הצגת הקנייה בשני שלבים מלמדת שהגואל היה מעוניין בשדה ובעל אמצעים כדי לרכוש אותו אלא שהצורך להינשא לרות הרחיק אותו מרכישת השדה. לפי פירוש 'דעת מקרא' הגואל סירב משום שהיה נשוי ולא רצה להכניס לביתו אישה נוספת, או משום החשש שלו לשאת מואבית (בעז בניגוד לגואל קיבל את ההלכה המתירה נישואין לאישה מזרע מואב).

מכיוון שלגואל אליו פנה בעז הייתה זכות קדימה לרכישת הקרקע הוא נדרש לעשות מעשה של שליפת נעל כביטוי לוותר על העסקה הכפולה. בועז הצהיר בפני הזקנים על כוונתו להינשא לרות והכריז עליהם כעדים לנישואים אלו. בעז זכה לברכתם של העם והזקנים.

נשים לב!

המעמד התקיים באופן פומבי ולעין כל:

1. המעמד מתקיים בשער העיר.
2. בנוכחות עשרה אנשים מזקני העיר המשמשים כעדים.
3. בועז פנה אל הזקנים ואל הנוכחים הנוספים וביקש מהם לאשר את העסקה, והקהל בירך את הנישואין.

הערה:

בדבריו של בועז לקהל (פסוקים ט-י) הוא הסביר בפומבי את מטרתו בקניית השדה ובנישואיו לרות: אמנם אין כאן ייבוס ממש, אבל המטרה משותפת - להקים שם המת על נחלתו.

הערה:

בעז מעוניין שנישואיו לרות וכוונתו להקים את שם המת באמצעות נישואים אלו יקבלו הכרה פומבית. ייתכן שבעז מעוניין בהכרה פומבית זו בשל החשש הקיים מנישואים לאישה ממוצא מואבי שהתגיירה. הפומביות של המעמד "מכשירה" את רות ונעמי ובהמשך גם את הילד שיוולד.

הערה:

מתוך סיפור המגילה אנו רואים את הדמיון בין בועז ורות אשר היו אנשי חסד. כפי שבא לידי ביטוי במאמרה של דר' יעל ציגלר:

"בניגוד לגואל, ההחלטה האצילית של בעז לקיים את נוהג המעין-ייבום ולשאת את רות לאישה נובעת מתחושה עמוקה של אחריות. זהו הרעיון העומד בבסיס נישואי המעין-ייבום של בעז לרות. הדבר מדגיש את אהבת האחר של בעז המדריכה אותו כאשר הוא מתמודד עם משימה קשה לביצוע.

חוסר האנוכיות המדהים של בעז משקף את חוסר האנוכיות של רות. בדומה לרות, בעז מוכן לשלם מחיר כבד, לוותר על שמו הטוב, ואפשר שגם על מצבו הכלכלי, בשביל לבצע את החסד הנדרש עבור אלמנת קרוב משפחתו המנוח. האיחוד בין שני אנשים כה ייחודיים המצטיינים באהבת הזולת שלהם ובנדיבות ליבם נועד להביא ליצירת שושלת מלכים המסורה לנתינים ולא לצרכים האישיים של בני המלוכה".

(מתוך "מגילת רות ונישואי ייבום", אתר תנך הרצוג)

ערך האחריות:

מאפיין את בועז בכך שהוא לקח אחריות על קיום והעמדת דור המשך למשפחת אלימלך.

מאפיין את רות בכך שהיא לקחה אחריות בדאגה למזון וכלכלה לנעמי חמותה.

ערך חוסר אנוכיות:

מאפיין את בועז בכך שהוא התחתן עם רות למרות החשש שהמעמד שלו ושמו הטוב יפגעו בכך שהוא התחתן עם אישה גיורת ממואב.

מאפיין את רות בכך שהיא עזבה את מקום הולדתה ואת משפחתה בשביל לדאוג לנעמי, והליכה אחרי נעמי למקום בו היא נחשבת לזרה.

ערך אהבת הזולת:

מאפיין את בועז בדאגה שלו למשפחתו להעמדת דור המשל והדאגה שלו לכלכלה של רות ונעמי.

מאפיין את רות בדאגה של לחמותה לנעמי

הערה:

החיבור בין בועז ורות במאחד את עולם הערכים המשותף שלהם, הכולל: חסד, אחריות, חוסר אנוכיות ואהבת הזולת ומביא לבניית מלכות דוד והקמת שלשלת דורות של מלוכה בעם ישראל. (ממלכת בית דוד)

פסוקים יג-יז

יג וַיִּקַּח בְּעֵז אֶת-רוּת וְתֵהִי-לוֹ לְאִשָּׁה, וַיָּבֵא אֵלֶיהָ; וַיִּתֵּן יְהוָה לָּהּ הַרְיוֹן, וַתֵּלֶד בֵּן .

הסבר: בועז התחתן עם רות, והיא נכנסה להיריון, מוזכר בפס' שה' נתן לה בן ויש כאן הפרדה בין המצב בו לא היה ה בן ממחלון בעלה הראשון והיא נכנסה מיד להיריון לאחר שהתחתנה עם בועז.

יד וַתֹּאמְרָנָה הַנְּשִׁים, אֵל-נְעָמִי, בְּרוּךְ יְהוָה, אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם; וַיִּקְרָא שְׁמוֹ, בְּיִשְׂרָאֵל .

הסבר: הנשים אמרו אל נעמי: ברוך שמו של ה' שלא מנע ממך גואל היום, ברוך שמו של ה' שנתן לך בן שיגאל אותך, ויהיה לו שם בעם ישראל.

טו וְהָיָה לָךְ לְמָשִׁיב נֶפֶשׁ, וּלְכֹלְכֵל אֶת-שִׁיבְתֶךָ: כִּי כִלְתֶךָ אִשְׁר-אֶהְבֶּתֶךָ, יִלְדְתוּ, אֲשֶׁר-הִיא טוֹבָה לָךְ, מִשְׁבַּעַה בָּנִים .

הסבר: הבן שנולד יקיים את נפשך, והוא יפרנס אותך לעת זקנותך שהרי הכלה שאת אוהבת, רות, ילדה אותך, כאשר התאלמנת, רות הייתה טובה לך יותר מבנים רבים

טז וַתִּקַּח נְעָמִי אֶת-הַיֶּלֶד וַתְּשִׁתְּהוּ בְּחִיקָהּ, וְתֵהִי-לוֹ לְאִמָּנָת .

הסבר:

נעמי לקחה את הבן וטפלה בו, היא טיפלה בילד שכלפיו הרגישה קרבת נפש משני טעמים – הן משום שילד זה נשא את זכר בנה המת ובמובן מסוים את עצם קיומו, הן משום שהיה בנה של רות, שהייתה לה כבת – ואולי יותר מבת – ונעמי ראתה בה את ממשיכתה. ואכן, בסביבתה הקרובה נתפסת נעמי כאם

יז ותקראנה לו השכנות שם לאמר, ילד-בן לנעמי; ותקראנה שמו עובד, הוא אבי-
ישי אבי דוד

הסבר: השכנות של נעמי קראו לתינוק של רות בשם, הן אמרו שנולד בן לנעמי – כיוון שנעמי הייתה זו שגידלה אותו, השכנות קראו לבן שנולד בשם "עובד", עובד היה אביו של ישי וישי היה אביו של דוד, כך שעובד היה סביו של דוד המלך, ורות הייתה סבתא רבה של דוד המלך

שאלה: מה מאפיין את תיאור לידת הילד (עובד)?

תשובה:

- א. הפסוק מציין את מעורבות ההשגחה האלוקית בהולדת הילד ".... וייתן יהוה ליה הריון, ותלד בן". (פס' יג')
- ב. הפס' מפרטים את דברי נשות בית לחם אל נעמי ויחסם אל אירוע הולדת הילד.
- ג. נשות בית לחם מתייחסות לילד של רות ובוועז כבן של נעמי.
- ד. נעמי מטפלת ומגדלת את הילד.
- ה. נשות בית לחם נותנות לילד את שמו – עובד.

הערה:

תיאור הולדת הילד הכולל השגחה אלוקית, יחס חיובי של שמחה מצד נשות בית לחם, והתייחסות לילד כממשיך למשפחת אלימלך ונעמי (בכך שנעמי זאת שגדלה אותו), סוגר לנו מעגלים שנפתחו בפרק א'.

נשות העיר שהופיעו בסוף פרק א, חוזרות ומופיעות כאן – הפעם הן מצליחות לשמוח שמחת אמת עם נעמי. הנשים בירכו את נעמי: "בָּרוּךְ ה' אֲשֶׁר לֹא הִשְׁבִּית לָךְ גֹּאֵל הַיּוֹם וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בְּיִשְׂרָאֵל" (יד).
הן פרסמו את לידת הילד: "וּתְקַרְאָנָה לוֹ הַשְּׂכֵנּוֹת שֵׁם לְאִמֹר יֶלֶד בֶּן לְנַעֲמִי וּתְקַרְאָנָה שְׁמוֹ עוֹבֵד הוּא אָבִי יִשִּׁי אָבִי דָּוִד" (יז).

בכך מתמלאים החוסרים שתיארנו בפרק א:

החוסר הכלכלי מתמלא, משום שרות נישאה לאדם מכובד ובעל רכוש. לידת הבן ממלאת את החוסר המשפחתי, ואילו ברכתם של אנשי בית לחם, ושל השכנות בפרט, מלמדת על השייכות המחודשת של נעמי אל המקום ואל הקהילה.

הערה: כינויים (למדנו על הכינויים בפרק ב')

כינוי הוא תואר המצטרף לשמה של דמות בסיפורי התורה והנביאים או מחליף שם זה. הכינוי עשוי לציין את מעמדו של הדובר (לדוג' המלך, המלכה) זיקתו המשפחתית (לדוג' בן... אבי... אשת...) ועוד.

חז"ל והפרשנים השונים מציעים פעמים רבות משמעות לכינויים השונים. בכך הם מביעים את עמדתם העקרונית בדבר משמעותו וחשיבותו של הכינוי להבנת הסיפור, וסוללים עבורנו דרך להעמקת הקריאה.

הערה: הכינוי- "הגואל"

לגואל – שסירב לגאול - אין שם, הכתוב מכנה אותו "גואל" או "פלוני אלמוני".

רש"י (ד, א): "פלוני אלמוני. ולא נכתב שמו לפי שלא אבה לגאול".

הסבר: רש"י מסביר שהתנ"ך לא נוקב בשם של הגואל, מאחר שהוא לא עשה את תפקדו המוסרי וסירב לגאול את השדה בגלל המחויבות לדאגה לדור המשך למשפחתו הרחבה (שהיה קרוב משפחה של אלימלך).

הערה: תפקיד הגואל הוא להקים את שם המת בעולם, ויש כאן מידה כנגד מידה כלפי הגואל שביטל את שם המת ויתבטל שמו מהתנ"ך.

הערה: הכינוי שקבל קרוב המשפחה שלא גאל את משפחתו, מנציח אותו בתנ"ך בכינוי המבטא את המעשה השלילי. (הסירוב לגואל)

מילה מנחה:

המילה המנחה בפרק ד' היא המילה "שם" המופיע 7 פעמיים בפרק:
פסוק ה- "ויאמר בעז, ביום-קנותך השדה מינד נעמי; ומאת רות המואביה אשת-
המת, קניתי (קניתי)--להקים שם-המת, על-נחלתו".

פסוק י'- "וגם את-רות המואביה אשת מחלון קניתי לי לאשה, להקים שם-המת על-
נחלתו, ולא-יכרת שם-המת מעם אחיו, ומשער מקומו: עדים אתם, היום.

פסוק יא'- "יא ויאמרו כל-העם אשר-בשער, והזקנים--עדים; יתן יהוה את-האשה
הבאה אל-ביתך, כרחל וכלאה אשר בנו שתיהם את-בית ישראל, ועשה חיל
באפרתה, וקרא-שם בבית לחם".

פסוק יד'- "ותאמרנה הנשים, אל-נעמי, ברוך יהוה, אשר לא השבית לך גאל היום;
ויקרא שמו, בישראל".

פס' יז'- "יז ותקראנה לו השכנות שם לאמר, ילד-בן לנעמי; ותקראנה שמו עובד,
הוא אבי-ישי אבי דוד"

הערה: משמעות מילת המסתח- "שם"

לזכור את השם- "להקים שם המת"

פרסום לאדם הנושא את השם בעקבות הצלחתו- "לקרוא שם"

קריאת שם לילד- ותקראנה שמו עובד"

- בתחילת הפרק מופיע המילה בתוך הצירוף "להקים שם המת"- **לזכור את המת.**

- הביטוי "לקרוא שם" מופיע שלוש פעמים, בפעמים הראשונות משמעותו היא **פרסום לאדם הנושא את השם בעקבות הצלחתו.** בועז, שעמל כדי להקים שם המת, זכה ששמו ייזכר.

- בפעם השלישית- "ותקראנה שמו עובד" (יז)- משמעותו היא **קריאת שם לילד.**

הערה:

מילת המפתח מכוונת אותנו לרעיון המרכזי של הפרק והוא החסד שבהקמת שמו של המת.

פסוקים יח'-כב'

יח וְאֵלֶּה תּוֹלְדוֹת פְּרֶץ, פְּרֶץ הוֹלִיד אֶת-חֲצֵרוֹן. יט וְחֲצֵרוֹן הוֹלִיד אֶת-רָם, וְרָם הוֹלִיד אֶת-עַמְיַנָּדָב. כ וְעַמְיַנָּדָב הוֹלִיד אֶת-נַחֲשׁוֹן, וְנַחֲשׁוֹן הוֹלִיד אֶת-שְׁלֹמֹה. כא וְשְׁלֹמֹה הוֹלִיד אֶת-בְּעֵז, וּבְעֵז הוֹלִיד אֶת-עוֹבֵד. כב וְעוֹבֵד הוֹלִיד אֶת-יִשִּׁי, וְיִשִּׁי הוֹלִיד אֶת-דָּוִד.

הסבר:

המגילה נחתמת ברשימת תולדות פרץ, שהוא אחד מראשי המשפחה של בעז.

פרץ

חצרון

רם

עמינדב

נחשון

שלמון

בעז (רות)

עובד

ישי

דוד

הרשימה מתחילה בפרץ ומסתיימת בדוד, רות הינה שבתא רבתא של דוד המלך.

הערה:

נזכיר את המסורת על-פיה חג השבועות הוא יום פטירתו של דוד המלך. זו אחת הסיבות לכך שמגילת רות נקראת דווקא בשבועות.